

Гьока започналъ да прави пожертвования: за училищата въ Сопотъ той далъ 25 наполеона, а за театралната зала е купилъ завѣси и други нѣща отъ Букурещъ. Тамъ той ималъ, освѣнъ туй, възможность да се запознае съ виднитѣ прѣдставители на революц. движение — Раковски, Каравеловъ, Ботевъ и други, като е давалъ суми въ комитетската каса или пъкъ на отдѣлни дѣйци.

Въ Сопотъ Хаджи Гьока играелъ важна роля въ общественитѣ работи. Макаръ и заможенъ, той си остава човѣкъ съ демократични чувства и съчувствувалъ на бѣднитѣ, на които често и помагалъ: веднажъ срѣщу Великденъ той изплатилъ дълговетѣ на мнозина бѣдни българи, които били затворени въ тъмница именно за това, че не можели да си платятъ дълговетѣ къмъ държавата.

Прѣзъ страшната 1876 год., когато се обяви априлското възстание, когато всичко се подлагаше на огънь и мечъ, Хаджи Гьока и Иванъ Попъ Станчевъ, за да запазятъ Сопотъ отъ ордата на Тусунъ бея, пратили молба за защита до Европейскитѣ консули, които се отзовали съ своята помощъ въ Сопотъ, обаче прѣди да се получи тая послѣдната, Хаджи Гьока и други сж вржчили на Тусунъ бея 500 лири и хубавия конь на Хаджията, и по тоя начинъ градътъ билъ спасенъ отъ разорение. Прѣзъ 1877 год., когато освободителнитѣ руски войски бѣха вече въ балканитѣ, Хаджи Гьока е билъ наклеветенъ прѣдъ турцитѣ, че стоелъ въ връзка съ руситѣ, та билъ затворенъ въ Пловдивъ. Съ помощта на поржчителъ, той се освободилъ и избѣгалъ заедно съ поржчителя си. Въ Сопотъ по онова врѣме достига Гурко съ своя летецъ отредъ, но се отдрѣпва и оставя Тракия на произвола на турцитѣ. Сопотненци рѣшаватъ да се защищаватъ, имайки прѣдвидъ, че руситѣ скоро ще настѣпатъ. Но като се [видѣли безпомощни срѣщу